

රුදුරු මිනිසුන් අතර වෙමු අපි සොඳුරු මිනිසුන්

නෙළුම් හෙවත් පියුම යනු සුන්දර පුෂ්පයකි. බුදු දහමෙහි නොයෙක් තැන නෙළුම් උපමා කොට දහම් දෙසා තිබේ. නෙළුම් අලය පැල වී නෙළුම් ගස වැඩෙන්නේ මඩ සහිත අපිරිසිදු ජලයෙහි ය. එහෙත් එහි හට ගන්නා නෙළුම් පිරිසිදු ය. නොපැහැපත් මඩ දියෙහි පැහැපත් නෙළුම් විකසිත වේ. මෙසේ මඩෙහි හට ගෙන එයින් ම පෝෂණය ලැබූව ද එහි නොගැවී ඉන් උඩට මතු වී සුසිනිඳු ව සුවඳවත් ව ප්‍රසන්න ව නෙළුම් මල විකසිත වේ. නෙළුම් දකින අප සිත්වල උපදින්නේ පහන් සිතුවිලි ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ පැහැපත්, සුසිනිඳු නෙළුම් මලක් වැනි යැයි බුදු දහම පැහැදිලි කරයි. උන් වහන්සේ අපිරිසිදු මඩ ගොහොරුව ඇසුරු කර ගත් ජලකඳක් මෙන් රාගාදී කෙලෙස් මල නිසා දුෂිත ව සිටින මිනිසුන් සහිත වූ මේ ලෝකයෙහි වැඩ සිටියහ. එහෙත් ඒ කෙලෙස් මඩ වගුරෙහි නොගිලුණහ. රාගාදී සියලු කෙලෙස් මලින් තොර ව උන් වහන්සේ බැබළුණේ මඩ සහිත ජලයේ නොතැවී ඉහළට මතු වූ නෙළුම් මලක් සේ ය.

ද්‍රෝණ යනු බමුණෙකි. මිනිසුන්ගේ අංග ලක්ෂණ බලා ඔවුන් හඳුනා ගත හැකි ශාස්ත්‍රයක් හෙතෙම දැන සිටියේ ය. දිනක් මහ මග සලකුණු වී තිබූ පියසටහනක් දැක හෙතෙම විමසිලිමත් විය. එහෙත් ගමන් කොට ඇත්තේ කවරෙකු දැයි දැන ගැනීමට ද්‍රෝණ බමුණාට නොහැකි විය. හෙතෙම පියසටහන් අනුව පියවර තැබූ තැනැත්තා සොයමින් ගමන් කළේ ය. අවසන ඔහුට හමු වූයේ ප්‍රබෝධවත් ව හා සන්සුන් ව ගසක් මුල වැඩ සිටි බුදුරජාණන් වහන්සේ ය. උන් වහන්සේ කවරෙක් දැයි දැන ගනු කැමති වූ ද්‍රෝණ ඔබ දෙවියෙක් ද, ගාන්ධර්වයෙක් ද, යක්ෂයෙක් ද, මනුෂ්‍යයෙක්දැයි පිළිවෙලින් විමසා සිටි නමුත් උන් වහන්සේ වදාළේ තමා ඒ කිසිවෙකු නොවන බව ය. බුද්ධ නම් වන බව ය.

දෙවියෝ ද, ගාන්ධර්වයෝ ද, යක්ෂයෝ ද, මනුෂ්‍යයෝ ද රාගාදී කෙලෙස් සහිත සිත් ඇත්තෝ ය. එහෙත් බුදුරජාණන් වහන්සේ රාගාදී කෙලෙස් මලින් තොර වූ පිරිසිදු සිත් ඇති උතුමකු වන සේක. විලෙහි හට ගන්නා නෙළුම් වුව ද විවිධාකාර ය. සමහර නෙළුම් මඩෙහි ම හට ගෙන මඩෙහි ම වැතිරී මඩ දිය සමග එක් ව පොකුණු පතුලෙහි ම රැඳී සිටී. සමහර නෙළුම් මඩ ජලය සමග සම ව සිටී. මඩ සහිත පොකුණු පත්ලෙන් ඉහළට නැගුණු මඩ දිය ඉක්මවා යාමට එම නෙළුම් අසමත් ව ඇත. මේ අතර මඩෙහි හට ගෙන එයින් ම යැපෙන සමහර නෙළුම් එය ඉක්මවා ඉහළට මතු වී සිටී. විකසිත ව ප්‍රබෝධවත් ව බබළයි. මඩ දියෙහි නොගැවේ. කෙලෙස් මල ඇති විවිධාකාර වූ සත්ත්වයින් වසන මේ ලෝකය ද මඩ ජලය පිරුණු පොකුණක් වැනි ය. එහි සමහර නෙළුම් මල් මෙන් සමහර මිනිස්සු කෙලෙස් මඩ වගුරෙහි ම ඇලී ගැලී සිටිති. එයින් ගැලවී ඉස්මතු වීමට අසමත් වෙති. තවත් සමහරු මඩ දිය හා සම ව සිටින නෙළුම් මෙන් කෙලෙස් හා සම ව සිටී. එයින් ඉහළට ඒ කෙලෙස් මල ඉක්මවා යාමට අසමත් වෙති. එහෙත් මඩ වගුරෙන් ඉහළට මතු වී එහි

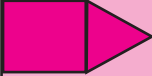
නොගැවී සිටින නෙළුම් මල් මෙන් බුද්ධාදී උතුමෝ කෙලෙස් මඩ වතුරෙන් ඉහළට නැගී එහි නොගැවී වැඩ වසති. එම ජීවිතය හැඳින්වෙන්නේ පද්මාකාර ජීවිතය යනුවෙනි.

සමාජයේ සමහරු ඉතා නොදියුණු අවම පෞරුෂ ඇත්තෝ ය. ඔවුන් මඩෙහි ම ගැලී සිටින නෙළුම් පොහොට්ටු වැනි ය. තවත් සමහරු මධ්‍යම වර්ධනය සහිත පෞරුෂ ඇත්තෝ ය. ඔවුන් මඩ ජලය හා සම ව සිටින නෙළුම් පොහොට්ටු වැනි ය. බුද්ධාදී උතුමෝ උත්තම පෞරුෂ ඇත්තෝ ය. උන් වහන්සේලා ගත කරන්නේ පද්මාකාර ජීවිතයකි. කෙලෙස් සහිත පුහුදුන් මිනිස් සමාජය තුළ ම ඉපිද එයින් ම යැපී එය ඉක්මවා එහි නොගැටී වැඩ සිටීමට උන් වහන්සේලා සමත් ව ඇති බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ. බුද්ධ ශ්‍රාවකයෝ ද ඒ අනුව ගියෝ ය. අන්ධ වූ පුහුදුන් මිනිසුන් අතර බුද්ධ ශ්‍රාවකයා මහ මග අසල කැලී කසල මත්තෙහි ඇති සුවදවත් සුන්දර නෙළුමක් සේ නුවණින් බබළන්නේ ය.

බෞද්ධයන් වන අපගේ පරමාදර්ශය වන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේන්, නික්ලේශී වූ ශ්‍රාවකයින් වහන්සේලාත් ය. එම ආදර්ශය අනුව අපගේ සිතූම්, පැතුම් හා හැසිරීම් සකස් කර ගත යුතු වෙයි. පුද්ගලයා නමැති නෙළුම් විකසිත වන්නේ මිනිස් සමාජය නමැති පොකුණේ ය. අපි සෑම එම පොකුණෙහි හැඳී වැඩුණු මිනිසුන් වෙමු. අපගේ උපත, පිළිසිඳ ගැනීම හා බිහි වීම අපිරිසිදු ය. අප හැඳී වැඩෙන්නේ ද, වියපත් වන්නේ ද, අධ්‍යාපනය ලබන්නේ ද, දිනුම් - පැරදුම්, වාසි - අවාසි, නින්දා - ප්‍රශංසාදිය විඳින්නේ ද, සතුටින් මෙන් ම අසතුටින් වසන්නේ ද මේ සමාජය තුළ ම ය. අවිද්‍යාවෙන් අන්ධ වූ රාගාදී කෙලෙස්වලින් දූෂිත වූ ලෝකය තුළ ය. එහෙත් බෞද්ධයන් වශයෙන් අප එම ලෝකයේ ම ඇලී ගැලී සිටීම අඳුරින් අඳුරට යාමකි. දුකින් දුකට ම පත් වීමකි. වරදින් වරදට ම පෙළඹීමකි. බුද්ධාදී උතුමන්ගේ ආදර්ශය අනුව සමාජයේ සිටින අපි අපිරිසිදු මඩ ජලය ඉක්මවා ගිය නෙළුමක් මෙන් සමාජය ඉක්මවා යා යුතු ය. අවිද්‍යා තෘෂ්ණාදියෙහි ම ඇලීගැලී නොසිට ඉන් ඔබ්බට යා යුතු ය. සසර දුකෙහි ම නොගැලී ඉහළට මතු විය යුතු ය. අවම හා මධ්‍යම පෞරුෂ ඇත්තවුන් නොවී උපරිම පෞරුෂය වෙත ළඟා විය යුතු ය.

ලෝකය අනුසෝතගාමී ය. ගඟ පහළට ම ඇදීයන්නේ ය. මිනිස්සු රාගයෙන් රාගයට ම යති. ද්වේශයෙන් ද්වේශයට ම යති. මෝහයෙන් මෝහයට ම යති. කාමයෙන් කාමයට ම යති. චෛරයෙන් චෛරයට ම යති. බුදු දහම පටිසෝතගාමී ය. එනම් අප යටිගම් බලා යාම හැරපියා උඩුගම් බලා යාමට පොළඹවන්නේ ය. දූෂිත සමාජය තුළ ම රැඳී එයට ම අනුගත වීම අනුවණකමකි. නුවණැත්තා දූෂිත සමාජයේ අදූෂිත තැනැත්තෙකි. දුසිරිත් කරන මිනිසුන් සහිත සමාජයේ සුසිරිත් වඩන තැනැත්තෙකු වේ. අකුසල් කරන මිනිසුන් අතර කුසල් කරන්නකු වෙයි. පවිකම් කරන්නවුන් අතර පිංකම් කරන්නකු වෙයි. එය පද්මාකාර ජීවිතය අනුගමනය කිරීමකි. බුදුරජාණන් වහන්සේ හා උන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයින් ආදර්ශයට ගැනීමකි. “වෙර කරන්නවුන් අතර වෙර නොකර අපි සුවසේ වසන්නෙමු. අවෙරී ව ජීවත් වන්නෙමු. රාගාදී කෙලෙස් නිසා රෝගී වූ මිනිසුන් අතර අපි කෙලෙස් ලෙඩ නොමැති ව සුවසේ වසන්නෙමු. නීරෝගී ව ජීවත් වන්නෙමු. පස්කම් සැප සෙවීමෙහි ම උනන්දු වන්නන් අතර අපි එබඳු උනන්දුවකින් තොර ව සුවසේ ජීවත් වන්නෙමු. උත්සුක මිනිසුන් අතර අනුත්සුක ව වාසය කරන්නෙමු” යැයි බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාළහ.

පාසල් සිසුන් වන අපි ද සමාජයේ කොටස්කරුවෝ වෙමු. සමාජය තුළ නොයෙක් ආකාරයේ දුසිරිත් අපරාධ බහුල ව ඇති බව අපි දනිමු. එහෙත් එසේ දුසිරිත් කරන මිනිසුන් අතර සුසිරිත් වඩමින් දිවි ගෙවන්නට අප සමත් විය යුතු ය. අපට සමාජයෙන් පලා ගොස් හුදකලාව සිටිය නොහැකි ය. විවිධ දුබලතා සහිත විවිධ නොපනත්කම් බහුල වැරැදි ක්‍රියාවලින් යුක්ත වූ විවිධාකාර මිනිස් වර්ග ඇති සමාජයේ ම අප ද ජීවත් විය යුතු ය. එහෙත් බෞද්ධ දරුවන් වශයෙන් එබඳු සමාජයක ජීවත් වන අප වග බලා ගත යුත්තේ එය ඉක්මවා යාමටයි. සමාජ විරෝධී, විනය විරෝධී හා නීති විරෝධී ක්‍රියාවන් අප වටා සිදු වෙද්දීත් ඒ කිසිවෙක නොගැටී නොඇලී ඒ සියල්ල ම ඉක්මවා ගිය පෞරුෂයක් ගොඩනගා ගැනීමට අප සමත් විය යුතු ය. එමෙන් ම අප සමග ජීවත් වන නොයෙකුත් වැරැදිවලට පෙළඹෙන අපගේ හිතමිතුරන් ද ඉන් මුදවා ගැනීමට අප ක්‍රියා කළ යුතු ය. පවතින අවිධිමත් අපිරිසිදු සමාජ ප්‍රවාහයට ම හසු නොවී එය ඉක්මවා යාම, මඩ ගොහොරු සමාජ ක්‍රමයේ ම තවත් සමාජිකයකු නොවීම අපගේ වගකීමයි. එසේ ක්‍රියා කරන්නා පද්මාකාර ජීවිතයක් ගත කරන්නෙකි.

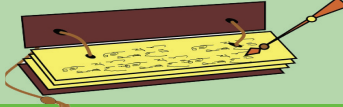
සාරාංශය

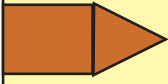
බුද්ධාදී උතුමෝ මඩ දියෙහි ඉපිද ඉන් මතු වූ විකසිත පියුම් වැන්නෝ ය. එම පද්මාකාර ජීවිතය අප ද ආදර්ශයට ගත යුතු ය. මිනිස්සු පවට නැඹුරු වී ලෝභ, දෝස, මෝහ ආදී සිතුවිලිවලින් යුක්ත ව විවිධ දූෂණ, අපරාධ ආදී අක්‍රමිකතාවල නිරත වෙති. අපගේ වගකීම වන්නේ එබඳු වැරැදි කරන්නවුන් අතර නිවැරදි දේ කිරීමයි. වැරැදි බහුල සමාජයක නිවැරදි ජීවිතයක් ගත කිරීමයි. අපිරිසිදු සිත් සහන් ඇති මිනිසුන් අතර පිරිසිදු සිත් සහන් ඇති ව විසීමයි. එය බුද්ධාදී උතුමන්ගේ ආදර්ශයයි. පද්මාකාර ජීවිතයයි.

ක්‍රියාකාරකම

1. පද්ම උපමාව අනුව බුදුරදුන් වදාළ ත්‍රිවිධ පුද්ගලයින් නම් කරන්න.
2. පද්මාකාර ජීවිතය බුදු සිරිතේ උදාහරණ දෙකක් ඇසුරින් පැහැදිලි කරන්න.
3. ශිෂ්‍යයකු වශයෙන් ඔබ ද පද්මාකාර ජීවිතයක් ගත කළ යුත්තේ කෙසේ දැයි පහදන්න.

පුහුණුවට

සුසුඛං වත ජීවාම - වේරිනේසු අවේරිනෝ
 වේරිනේසු මනුස්සේසු - විහරාම අවේරිනෝ

(ධම්ම පදය - සුඛ වග්ගය)

අපි වෙර කරන්නවුන් අතර අවේරී ව සුවසේ වාසය කරමු.